

На основу непотпуних информација стекли смо утисак да сте 1. 9. 2010. године подржали иницијативу да Скупштина Србије усвоји и ратификује међународни регионални и обавезујући уговор којим се оснива РЕКОМ као међународна организација са циљем да на територији Србије врши јавна саслушавања функционера и свих других лица у циљу утврђивања чињеница/доказа о умешаности Владе, Скупштине, Председника, СПЦ, МУП-а, БИЕ, ВОЈСКЕ, САНУ, УКС и других институција и истакнутих појединаца уочи и за време протеклих ратних сукоба.

На тај начин, како нам се чини, Србија би преко Вас и Скупштине Србије, добровољно допустила да међународна комисија званично утврди, да ли националне институције, медији и елита узроковали и одговорни за распад СФРЈ, ратове и геноцид, а тиме и да ли је Србија одговорна за плаћање репарације жртвама. Нормално, такав вид демократије и транспарентности многе земље би тумачиле као напредак Србије у односу на 29.07.1914. године -, када је бомбардовањем Београда започео Први светски рат, јер Србија није прихватила захтев Аустро-Угарске од 23.07.1914. године да на њеној територији спроведе истрагу у вези оптужби за њену наводну умешаност у атентат 28.06.1914. године на аустро-угарског престолонаследника Франца Фердинанда, током његове видовданске смотре војске у Сарајеву.

Полазећи од слободе мишљења и изражавања, стекли смо другачији утисак о разлозима оснивања РЕКОМА.

I

Након двадесетогодишњег анализирања узрока и последица распада СФРЈ и Србије, стекли смо утисак да ће рад и резултати рада РЕКОМА превазићи главни приговор раду Хашког трибунала који утврђује кривицу искључиво појединаца, а не суди: државама, црквама и другим верским заједницама, академијама наука, медијима, удружењима књижевника и бројним појединцима који представљају националну елиту, нити утврђује репарације жртвама.

Полазећи од околности у којима је стваран Хашки трибунал, његови оснивачи су

Отворено писмо Борису Тадићу – о РЕКОМ-у и подршци

Пише: Фонд за развој демократије
понедељак, 05 септембар 2011 11:36

вероватно били свесни да ће легалност његовог формирања бити спорна, па су надлежност тог Суда задржали само на појединцима, док су утврђивање кривице црква, академија наука, медија итд. наменили невладиним организацијама чије пројекте годинама финансирају и у чије су се неспорне судове и опредељења уверили.

II

Маја 2006. године, како је објављено, „у циљу упознавања власти и јавности на обавезу и потребу суочавања с прошлошћу, три невладине организације за људска права покренуле су дебату о механизмима за утврђивање и саопштавање чињеница о ратним злочинима у некадашњој СФРЈ“. Тај циљ намењен је за РЕКОМ као независну, службену, вансудску, веродостојну, међудржавну и регионалну организацију, чији рад и одлуке би биле изнад националних законодавстава.

Већ 15.10.2010. године на Трећој скупштини чланица „Коалиције за РЕКОМ“ у Загребу, усвојен је „Статут Коалиције за РЕКОМ“.

Годину дана касније или 26.03.2011. године, „Коалиција за РЕКОМ“ усвојила је предлог СТАТУТА будуће организације РЕКОМ. Овај Статут предат је председницима држава насталих распадом СФРЈ, ради усвајања у парламентима, како би постао обавезујући за Србију и остале чланице. Тренутком усвајања тог Статута, Србија и остале чланице део свога суверенитета преносе на РЕКОМ, а сам Статут постаје обавезујући МЕЂУНАРОДНИ РЕГИОНАЛНИ УГОВОР. Према садржини Статута, он је изнад националних устава и закона и обавезујући је за СПЦ, САНУ, МУП, БИУ, РТС, УНС, адвокате, писце и сва друга правна и физичка лица осим на запослене у РЕКОМУ, за које је чланом 36. превиђен имунитет од притвора и заплене личног пртљага.

III

Полазећи од двадесетогодишње сатанизације Срба, Србије и оптужби носилаца власти, припадника СПЦ, САНУ, УКС, медија и сл., да су главни узрочници распада СФРЈ, сецесије Космета, ратова, злочина па чак и геноцида, а свесни да Хашки трибунал суди

само појединцима и да се преко 80% пресуда односи на Србе, стекли смо утисак да је прикупљање информација о злочинима на територији целе бивше СФРЈ само средство и оправдање за прихватање РЕКОМА, а да је прави циљ оснивања РЕКОМА стварање једне међународне, регионалне и независне организације, изнад националних законодавстава који би, како се навода његови предлагачи:

· „непристрасно и стручно“ утврдио улогу и одговорност институција, националних елита и сл. уочи и током ратних дешавања; (*вероватно мислећи на: СПЦ, САНУ, УКС, УНС, Војску, МУП, БИА, РТС, СПС и сл.*)

· „непристрасно и стручно“ утврдио репарације жртвама, мере према појединцима и начин трансформације преосталих компромитованих институција (*нпр. СПЦ, САНУ, УКС, УНС и сл.*)

и

· сагласно тако утврђеној „неспорној истини“ о узроцима распада СФРЈ и одговорности за ратове, злочине и геноцид, био би промењен образовни систем, под претњом санкција, за све који би оспоравали тако утврђену истину.

IV

Поред вишегодишњих ставова најутицајних невладиних организација из „Коалиције за РЕКОМ“, утисак о разлозима формирања РЕКОМА стечен је и на основу:

1) Предлога СТАТУТА „Регионалне Комисије за утврђивање чињеница о ратним злочинима и другим тешким кршењима људских права на подручју некадашње СФРЈ“ (*Скраћени назив РЕКОМ*) из кога се не види ко га је, када, и у ком саставу донео.

На основу писма „Иницијативе за РЕКОМ“, које Вам је 03.05.2011. године упућено као Председнику Србије у име „Коалиције за РЕКОМ“ од стране „Фонда за хуманитарно право, Иницијативе младих за људска права и још три организације, може се закључити да „Коалиција за РЕКОМ“ има 1.600 чланова/ица и да је Скупштина те Коалиције, коју на основу члана 15. Статута Коалиције за РЕКОМ чине сви чланови/ице, усвојила овај

предлог СТАТУТА 26.03.2011. године.

2) Иначе, како је то предвиђено чланом 23. Статута, РЕКОМ чини двадесет чланова и то: 5 из БиХ, по 3 са Косова, Хрватске и Србије и по 2 члана из Црне Горе, Македоније и Словеније.

Коначан избор ових чланова, како је предвиђено чланом 29. Статута, предвиђен је за Вас у име Србије.

Да ће изабрани чланови радити савесно, наводи се и члан 30. Статута који предвиђа обавезу изабраних чланова РЕКОМА да се заједно својом чашћу.

3) Након усвајања у Скупштини Србије и парламентима других уснивача, Статут се депонује код надлежног органа Босне и Херцеговине као земље домаћина.

Према члану 51 Статута, Статут ступа на снагу – и постаје обавезујући МЕЂУНАРОДНИ РЕГИОНАЛНИ УГОВОР, по важности изнад националних устава и закона -, након истека петнаест дана од датума последње ратификације. Тим чином РЕКОМ добија пуни међународни и обавезујући правни субјективитет.

4) Према Преамбули Статута, циљ оснивања РЕКОМА представља најбољи пут до свеобухватног историјског записа о злочинима који су почињени у периоду од 1. 1. 1991. до 31. 12. 2001. године, о улози националних елита, институција и појединаца у тим трауматичним догађајима и прихватању чињеница о ратним злочинима од стране Србије и других уговорница. Објашњавајући да РЕКОМ није суд, један члан РЕКОМА истиче да међународна суђења не могу обухватити све догађаје нити да постигну да суде за све злочине и да је зато рад РЕКОМА комплементаран суђењима....

5) Према члану 11 Статута, Србија је обавезна да сарађује са РЕКОМОМ и да му омогући делотворно извршавање задатака у складу са Статутом. На захтев РЕКОМА, како се наводи, надлежни органи Србије дужни су да обезбеђују приступ подацима и документима, укључујући могућност узимања изјава од представника државних

институција као и спровођење теренског истраживања.

6) Члан 13 Статута утврђује циљ РЕКОМА, а то је „да призна неправде нанете жртвама“, „да допринесе остваривању права жртава“, „да допринесе да политичке елите и друштва у Србији прихвате чињенице о ратним злочинима и другим тешким кршењима људских права“...

7) Чланом 14 Статута утврђени су задаци РЕКОМА, а то су: да прикупи податке о ратним злочинима; да истражи политичке и друштвене околности које су одлучујуће допринеле избијању ратова или других оружаних сукоба, као и чињењу ратних злочина и других тешких кршења људских права; да одржи јавна слушања жртава и других лица о ратним злочинима; да препоручи мере које се односе на спречавање понављања злочина; да порепоручи мере у вези репарација за жртве и да изради и објави и представи завршни извештај са предлозима мера.

8) Чланом 15 Статута утврђена је надлежност РЕКОМА, а то је: да утврђује чињенице о ратним злочинима у периоду од 1. 1. 1991. до 31. 12. 2011. године; да истражи политичке и друштвене околности које су одлучујуће допринеле избијању ратова, те последице злочина у периоду после 2001. године.

9) Чланом 17 предвиђено је право РЕКОМА; да, под претњом покретања кривичног поступка, узима изјаве о ратним злочинима од жртава, сведока, представника институција и учинилаца. Поред тога, ако то сматра целисходним, у складу са законом о кривичном поступку, РЕКОМ може поднети кривичне пријаве надлежном тужилаштву ради обезбеђивања присуства лица, односно ради изрицања казне за одбијање лица да да изјаву.

